

ne og interesserne, der var afgørende for, hvad man kom til at beskæftige sig med, det være sig erhvervsmæssigt, det være sig politisk.

Men jeg må jo sige: Vi er ikke nået særlig langt på de 25 år. Jeg kan se af bemærkningerne til regeringens forslag, at der er knap 27 pct. kvinder i bestyrelserne for statslige foretagender. Og når vi ser på kvindeandelen i forbindelse med nynedsatte og indberettede udvalg, ja, så er den kun på 38 pct., og det på trods af, at vi i 1985 gennemførte en lovgivning, som lagde op til, at man i forbindelse med udpegelse af kommissioner og forskellige udvalg i offentligt regi skulle byde med både en kvinde og en mand.

Det er ikke tilfredsstillende, at vi ikke er nået længere, og det er deprimerende, at det overhovedet er nødvendigt fortsat at have særlige instrumenter, som skal fremme ligestillingen.

Når det er sagt, vil jeg kommentere lovforslaget, som det ligger, og det falder efter min mening i fire hovedafsnit, i hvert fald fire hovedafsnit, jeg vil kommentere.

Det meget synlige, der lægges op til, er nedlæggelse af Ligestillingsrådet og etablering af et Videnscenter for Ligestilling. Det forslag kan vi støtte, ligesom vi også er principielt positive over for etablering af et ligestillingsnævn.

Men igen her er vores tilgang lidt defensiv, for vi synes ikke, det burde være nødvendigt. Hvorfor kunne det ikke være en sag, der blev ordnet i nogle af de mange andre nævn, der er på området? Men igen her: Virkeligheden viser, at problemer med ligestilling og spørgsmål af den karakter nok ikke rigtig kan løses af arbejdsmarkedets parter. Men vi er positive over for elementet.

Vi er også positive over for, at lovens virkefelt bliver udvidet til også at omfatte de institutioner, som ikke direkte hører ind under den offentlige forvaltning, men som i overvejende grad bliver finansieret af offentlige midler.

Men det fjerde er vi knap så begejstrede for, og det er det bureaukrati, der lægges op til i forslaget.

Og det femte, de mange bemyndigelser, som forslaget lægger op til, både til ligestillingsministeren og til en række ressortministre, er vi dybt betænkelige ved.

I det hele taget mener vi, at der er mange gode ideer i lovforslaget, men den konkrete udmåling er på en lang række områder værd at undersøge nærmere. Vi er ikke helt sikre på, at man har fundet den helt optimale formulering. Derfor kan jeg på Det Konservative Folkepartis

vegne tilsige en positiv, men kritisk udvalgsbehandling af lovforslaget.

Anni Svanholt (SF):

Det er utrolig opmuntrende at opleve, at der nu er kommet mere gang i den offentlige debat om ligestilling mellem mænd og kvinder, og nu må det så være på tide, at ligestilling også for alvor kommer på den politiske dagsorden. Det er nemlig de politiske partiers ansvar, at disse problemstillinger er centrale i det daglige politiske arbejde.

I SF mener vi, at det er et demokratisk problem, at vi fortsat er så langt fra ligestilling i vores samfund, og statistikken taler jo sit klare, meget kedelige sprog. Vi oplever oven i købet i disse år tilbageskridt. Forskellen i lønniveauet mellem mænd og kvinder i 1990'erne er blevet større, og ligeløn er fortsat noget, der snakkes om, selv om der har eksisteret en ligelønslov siden 1976.

Vi har nu fået en ligestillingsminister, og det er vi rigtig glade for. Hermed har regeringen tilkendegivet, at ligestilling har høj prioritet i samfundet. Nu mangler vi bare, at Folketinget også vil prioritere ligestilling ved at nedsætte et udvalg, så arbejdet for at fremme ligestilling bliver forpligtende for både mænd og kvinder.

Baggrunden for det forslag, vi behandler her i dag, er forespørgselsdebatten i maj sidste år. Folketinget vedtog bl.a. en række retningslinjer for organisering af det fremtidige ligestillingsarbejde. Og overordnet er vi ganske godt tilfredse med forslaget, som ligger her, men vi vil bl.a. på baggrund af hørings svarene komme med nogle bemærkninger til enkelte elementer i forslaget og ser også meget gerne nogle opstramninger i lovforslaget.

Først vedrørende sammensætning af bestyrelsen for et videnscenter. Her vil jeg gerne understrege, at SF lægger meget vægt på, at det bliver en bestyrelse, der brænder for at fremme ligestilling. Og ligestilling er ikke alene et spørgsmål for arbejdsmarkedets parter; det er samfundets ansvar, og bestyrelsens sammensætning må afspejle det.

For det andet ser vi meget gerne, at kravet om, at statslige institutioner og statslige virksomheder med mere end 50 ansatte skal udarbejde redegørelser, bliver ændret, så også mindre institutioner bliver forpligtet. 50 er faktisk i den sammenhæng et højt tal.

Vi mener også, at der naturligvis bør tilstræbes en ligelig sammensætning af kvinder og